

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ
TỐI THƯỢNG TỐI CAO CỠ THƯỢNG GIỚI

PHẬT
LAI
ĐÁO
THỂ
TRẦN
GIAN
CỠ

*

NGỌC
TỬ
THIÊN
VƯƠNG
NGỰ
THỂ
TRẦN

TAY
CẦM
SẮC
LỆNH
TAY
CẦM
PHÉP

*

HOÁ
ĐỘ
NHƠN
SANH
KIẾP
KHỔ
NÀN

Sám Hối
Hoá Giải Nghiệp Bệnh

KINH SÁM HỐI HÓA GIẢI NGHIỆP BỊNH

Ngọc Hoàng Thượng Đế

Tối Thượng Tối Cao

Cõi Thượng Giới

Ấn Bút

Gương trí huệ từ bi tế độ
Chiếu sáng trần cứu cả thế gian
Kể từ khi con đã thanh nhàn
Nghệp bịnh tật tiêu dần hóa giải
Đầu cúi lạy ngọc hoàng thượng đế
Ba lạy này con dám nào quên
Mỗi khi nghe lời kinh giảng kệ
Con giật mình nhớ lại ban đầu
Ngồi âu sầu ôm đầu rên rỉ
Đau nhức mình quằn quại toàn thân
Chứng bịnh đau thay đổi liên hồi
Không trở kịp tại sao như thế
Giờ biết rằng bởi tại do con
Tội con gây nghiệp ác đẩy đây
Nào sát hại biết bao thú vật
Nào giam cầm thú dã hiền lương
Bạc cho vay con chẳng đo lường

Lường công tính so đo từng cắc
Khắc khe người ở dưới tay mình
Mở miệng ra như loài rắn độc
Lòng chứa đầy sắc bén dao găm
Mở miệng ra chỉ đâm với móc
Để cho người khóc lóc ngày đêm
Đêm không ngủ tính toan chuyện ác
Bày những trò gạt gẫm của người
Mắt ngó liếc nhìn gian của xảo
Tai nghe thâm tính chuyện đa mưu
Khẩu phát ra như thể mật đường
Lòng tâm dạ chứa đầy chuyện xấu
Được phần rồi cấu xé dành thêm
Bất nghĩa gia phụ tử cắt lia
Tình huynh đệ đầm đìa máu đổ
Tổ ông bà cũng đổ xuống sông
Bởi vì tông chảnh độ trong nhà

Tâm ác nghiệp sanh loài cầm thú
Máu hung hăng tánh thú loài đầu
Mượn bạc ai trong đầu muốn giết
Đụng của mình chửi rửa hành hung
Ăn kẻ răng còn dính phản liên
Tánh ích kỷ bằm sinh mẹ đẻ
Lướt lẩn quyền thách thức sợ ai
Tiền vào tay trở mặt anh tài
Trà tửu điếm tứ phương quây nát
Men vào người đổ nát gia can
Nghĩa phu thê chia sẻ thêm tình
Tình dục vọng sanh lòng thêm bước
Lòng dối lòng mưu tính đa đoan
Bạc phết son ngoài da giả tạm
Hình thức ngoài che lấp chuyện trong
Nồi cơm hẩm bữa không bữa có
Ra ngoài đòi ra vẽ ta đây

Thời niên thiếu ham gây phần nộ
Mỗi chuyện làm tính toán lường công
Chuyện bán buôn tráo trở cân lường
Môi giới tính biết bao thảm hại
Giả tặc nguyên gặt gẫm người lương
Giả hiền lương che mắt nhân từ
Giả đạo đức mưu toan lợi nhuận
Miệng lưỡi hùm xảo nguyệt mưu mô
Ghép ghi thêm cho người vô tội
Trút vào đầu tội có vô can
Lòng tham lam bạc vàng che lấp
Tuổi xế chiều quẩn quít xuân xanh
Được tanh tanh kiêu hãnh lên mây
Thân đồng đánh trống tài ứng khẩu
Sắc hương thời lộ vẽ mài kiêu
Quyền quý tước bất tuân vị nể
Hiếp đáp nghèo chửi mắng người công

Đông gạo lúa bạc vay quá gắt
Mắt mưu đồ nhìn xéo nhìn xuyên
Cõi thiêng liêng cũng phải rùng mình
Người dương thế đa mưu chuyện ác
Tội thế trần phải trả sao đây
Ở thế gian lung lay tội phước
Xuống huỳnh tuyền ngục khảo đủ hình
Ở thế gian ít có thật tình
Gian xảo quyết đa đoan mưu tính
Tội thế trần chẳng xót điều chi
Ngàn muôn tội chép ghi sao hết
Xử thế nào hết tội phạm hơn
Người thế gian tính toán thiệt hơn
Những tội đó con đây đã có
Nghiep đến rồi con mới tỉnh hồn
Bệnh lòi ra trở tay chẳng kịp
Tiền bòn tro cũng phải tuôn ra

Bấy lâu nay chắc chiu hút máu
Bóp cổ người chắt chứa đầy kho
Ngồi co ro khạc cho ra máu
Mắt lão nhìn mắt của thần kinh
Thân rung rinh trút hết khí thần
Bầu bụng chướng men đầy gan thúi
Nhà thúi xình đảo lộn gia môn
Ở ăn chi vô nghĩa bạc tình
Đòi cô quạnh cheo leo một kiếp
Năm bất thần tính toán nửa đêm
Cái thân đau nỗi khổ đầy người
Ung nan chướng ung thư nhưc nhối
Tỷ máu xương cũng đến lúc lòi
Đến khi thoát sanh ra đủ thứ
Tội thế nào nghiệp trả vậy thôi
Bệnh nặng nghiệp do căn tiền kiếp
Bệnh hiện tiền của báo tức thì

Mỗi khi đau con liền nhớ trẻ
Chỉ biết chơi chẳng biết tu hành
Khuyên niệm Phật tìm lời nói lãng
Dẫn vào chùa tìm cách bỏ đi
Niệm Phật đi thì lại ngập ngừng
Đọc kinh Phật mặt thì buồn ngủ
Ra ngoài đường hớn hở tung tăng
Miệng lảng xăng lổp bốp không ngừng
Chân nhảy nhót tay khua múa máy
Trở về già ấy nấy ngồi buồn
Muốn niệm Phật cũng không niệm được
Muốn vào chùa bước chẳng được đâu
Muốn đọc kinh mắt cũng đã mờ
Muốn nghe pháp tai thì đã điếc
Muốn ăn năn chẳng biết thế nào
Muốn sám hối cũng không nói được
Cả thân người bất động nằm mê

Tội của con hay nhún hay trề
Tội của con xem thường tam bảo
Tội của con Phật pháp ngạo khinh
Tội của con diêm đình chẳng thứ
Hồn xác này mất hết cũng vừa
Nói đến tội ôi thôi vô số
Kể sao ra hết tội dương trần
Sống dương gian chẳng chịu làm lành
Gieo phước thiện đặng sau được hưởng
Tích thiện lai sẽ được gặp may
Lai ác báo nhãn tiền đối diện
Nghệp trả liền kéo mãi kiếp sau
Bởi vì thân tội chất đầy chông
Mà số tử nửa chừng phải mất
Tái luân hồi tiếp tục trả xong
Ở thế gian ai cũng ngóng trông
Cầu danh lợi giàu sang phú quý

Được thanh nhàn hưởng trọn hai bề
Hưởng đặng của cháu con tiếp nối
Nhưng than ôi chuyện đời khó nói
Phước giàu sanh trọn vẹn hay không
Hay là lúc cháu con phải trả
Hoặc giả là báo tận tàn gia
Ở ngoài gia cao sang quý tước
Vào trong nhà rối rắm như khùng
Tại chúng sanh sống cảnh ung dung
Được sung sướng sanh lòng nghĩ bậy
Dục khởi lòng mê thiếp đôi ba
Tạo thêm nghiệp con đầy như thúng
Để rồi ngày lúng túng khó phân
Cháu con ông loạn luân không biết
Hoặc giả là giành của chia phần
Chém giết nhau cũng bởi bất đồng
Chia nhiều ít dòng con sau trước

Tại ta sống mà không gieo phước
Không để giành phước thiện ngày sau
Không có đức lấy đâu tồn tại
Không tu hành phải chịu oan gian
Nghiệp oan gia chớ trách chi trời
Nghiệp tiền kiếp đừng mong hóa giải
Bởi tại ta quá nhiều cửa cải
Bạc dư thừa làm phước thì không
Đem cho vay ăn lời thất cổ
Để bây giờ chịu khổ một đàn
Bầy con cháu chịu chung cảnh khổ
Nghiệp ác đòi tạo tác ta gây
Lâm bệnh nghiệp lung lay cả đám
Bởi tại ta tâm lòng mờ ám
Lòng chứa đầy những chuyện tà gian
Phận nghèo khổ ta nên chịu khó
Làm lương hiền các cửu cũng nên

Nghĩ ra chi những chuyện gạt lờng
Muru toan tính đoạt sang trộm cắp
Nghèo phận nghèo phần số do ta
Đừng tham lam trong tâm cần rức
Để rồi sau đây đứt nửa đường
Bịnh phải trả máu thâm nhồi nhĩ (?)
Tai biến người dật dã ngày đêm
Khẩu nghiệp thêm châm biếm cho người
Mồm mép chảy lười khô đã xéo
Thân nổi đầy những thứ ngoài da
Người xấu xí thật là dị hợm
Trong chứa đầy những thứ nan y
Kẻ xấu xa chứa đầy thâm độc
Người giàu sang muru tính độc thâm
Lòng thâm độc bịnh càng thêm độc
Muru tính gian bịnh sẽ bất an
Ở thế gian muru toan chuyện ác

Muốn lợi nhiều chẳng nghĩ về sau
Pha chế thuốc mau thêm nẩy nở
Cả thú người chịu cảnh chết dần
Thực rau quả tươi xanh rất đẹp
Chưa hết ngày đã thúi phần trong
Cho ăn chi những thứ vượt tầm
Người vói thú đua nhau mà chết
Tuổi non trẻ sống đời thượng cổ
Chín lục tuần cũng chẳng lung lay
Thân ba trượng như thể vắn mây
Người thượng cổ mới là như thế
Ở thẳng ngay chớ có gian tà
Lòng nghĩa khí không sanh tâm khí
Tánh kiên cường ăn nói thẳng ngay
Không tham lam cũng chẳng hẹp hòi
Không ích kỷ cũng không cố chấp
Giúp đỡ người chẳng có kể công

Công sanh dưỡng dấm nào bất hiếu
Ơn đáp đền trung hiếu vẹn toàn
Người như thế mới là tiên giới
Chớ có đâu dương thế ngày nay
Đảo lộn hóa sanh lai bản chất
Xem mẹ cha coi rẻ khinh thường
Xem đạo lý chẳng ra chi cả
Xem hữu bằng tri kỷ tâm thường
Xem đồng bạc cao hơn tất cả
Xem mạng người như thể rác rơm
Cõi thế gian hay tính thiệt hơn
Ít có ai giữ trung với tín
Cũng bởi vì vật chất xa hoa
Khiến phải người thay lòng đổi dạ
Lúc nghèo khổ cùng chung một dạ
Khi có tiền đổi dạ liền ngay
Lúc chưa có hứa nào đủ thứ

Khi có rồi ngoảnh mặt làm ngo
Lúc bịnh tái rầu lo cúi lạy
Hết bịnh rồi một lạy cũng không
Lúc nguy biến dang tay xin cứu
Cứu vừa xong trở mặt phản liên
Người thế gian thay đổi liên miên
Nay nói khác mốt thì khoác lác
Hứa nhiều điều hành thiện thấy đâu
Chén vào môi nói chuyện tao mầy
Được chút ít lên mây lên mặt
Chức râu ria nộ nạt dân lành
Giàu hiếp đấp kẻ nghèo túng khó
Nổi khổ tâm gặp phải thầy lang
Thầy nhờn đức bịnh thì thuyên giảm
Thầy lăm điều bịnh phát tái thêm
Để rồi dân phải chịu đảo điên
Hỏi dân ơi chớ có buồn phiền

Người dương thế mấy ai mà sướng
Sống tại trần phải trả nghiệp thôi
Dầu giàu sang phú quý bần cùng
Nghiệp phải trả tùy theo tạo tác
Nặng nhẹ là từ bởi do ta
Ở thế gian ai cũng xa hoa
Ham đủ thứ cho thân thêm đẹp
Thân xác ngoài trể mãi đừng nhăn
Chạy lằng xằng tìm thầy thuốc trị
Ung thư lòi ngòi ngó giọt rơi
Nhìn xung quanh cảnh vật êm đềm
Của hối tiếc nằm mê bất động
Hơi sắp tàn tử địa kè bên
Niệm Phật mau đừng để kêu tên
Thần tử đến ra đi chẳng kịp
Thời niên thiếu nói năng xác xược
Giờ sao đành lật ngược không xong

Nắm tay không xiết mãi không ngừng
Miệng ú ớ cơm nhai cháo đút
Mắt đã mờ màn kéo mây đen
Cảnh thế gian người lăm đũa chen
Nên thảm cảnh sẽ ra đủ thứ
Thứ nghiệp trần xuống bút đề kinh
Ngày mạt pháp ra kinh giải nghiệp
Đức ngọc hoàng đại xá màn ba
Tha thứ hết cho ai nhất tụng
Nhập vào tâm kinh giảng thượng thừa
Kinh tối thượng giải tan tất cả
Dầu có đau cũng ráng nhẫn nài
Thân xác trượt lặn hồi thanh nhẹ
Đau nhức mình cũng khỏe liền ngay
Bệnh nan y nghiệp chướng đầy người
Ung thư hóa tiêu dần không biết
Bệnh rên rỉ không sao kể xiết

Bịnh nhất thời tiêu mất chẳng hay
Nếu một ai nhật tụng đêm ngày
Đừng bỏ lãng đừng quên mỗi bữa
Sự nhiệm màu kệ giảng của ta
Được thu hút điển quang phóng xuống
Chiếu khắp người giải thể trong thân
Được sớm mau hồi phục bình thường
Nếu một ai biết quay đầu sớm
Nghệp giảm dần lộ cũng nhẹ hơn
Còn hơn kẻ khinh khi lời pháp
Hoặc xem thường lời giảng kệ kinh
Thì sẽ thấy nghiệp đau chẳng hết
Hao tiền tài đến chết vẫn còn
Nếu một ai siêng tâm nhật tụng
Sự nhiệm màu sẽ thấy về sau
Nghệp oan gia sẽ thấy ôn hòa
Nghệp trong nhà tiêu tan tịnh sự

Nghiệp đời chẳng đến với mình
Nghiệp trong thân cũng hết tiêu dần
Được an lạc thanh nhàn tự tại
Nếu một ai xin đừng có ngại
Đừng thẹn thùng mắc cỡ tụng kinh
Kinh của ta đại xá màn trời
Cho tất cả chúng sanh thế giới
Đại ân thừa thượng đế ban cho
Cho tất cả bệnh thân nghiệp chướng
Bệnh dị kỳ dị ứng thất thường
Bởi kinh ta có phép phi thường
Mở tất cả nghiệp căn nghiệp chướng
Không còn đeo nghì mãi trong thân
Khi nghe kinh con đã hiểu liền
Là con biết kinh này tối thượng
Đức ngọc hoàng ấn bút cho ra
Cuối màn ba được phép múa ca

Ngâm nga lúc cho căn thanh thân
Con đã biết kinh này rất quý
Màn cuối đời mới có kinh này
Nếu một ai mà biết nghe lời
Cứ tụng mãi chớ đừng bỏ lãng
Thì sau này sẽ thấy nhiệm màu
Căn trong thân được sáng thanh nhân
Thân thanh nhẹ sống đời khoái lạc
Nếu lia đời về cõi tây phương
Căn hơn duyên thiên tước đợi chờ
Căn hậu sự ra đời nghị lực
Người không phần cũng được khác xưa
Nghĩ với vấn chớ đem vào chấp
Chấp vào tâm chỉ có Di Đà
Thì mai sau thoát cảnh ta bà
Hậu nhân quả tai ương xa lánh
Nếu một ai có duyên phật pháp

Hoặc được gần các đấng huyền vi
Vậy hãy mau kịp lúc vậy thì
Cho kịp lúc khỏi nơi khói lửa
Cho kịp thời thoát khỏi âm binh
Thoát cho mau cảnh vương bịnh trần
Đến chùng đó nếu ai tu niệm
Mới biết rằng có sự nhiệm màu
Nay kinh ta đã ra kịp lúc
Cho dương trần rớt ráo ngày đêm
Bất kể ai thức tỉnh quay đầu
Thì sẽ thấy tấm thân nhàn hạ
Nghe qua kinh con nay đã tỉnh
Mới biết mình tội quá ngập đầy
Dầu có chết đáo lai ngàn kiếp
Trả nghiệp này sang đến nghiệp kia
Bịnh triền miên cũng chẳng chưa vừa
Đầu thai thú liên hồi tái diễn

Sống làm người khổ ải vô biên
Dầu giàu có hay là bể cực
Cũng đều nằm vào khoảng luật trần
Chớ có thoát chạy đâu cho khỏi
Lắm lúc có những người làm phước
Hoặc tu hành sửa đổi bản thân
Nhưng người ơi phước lấp sao vừa
Tội đầy ngập phước thì có một
Chuộc chưa xong thì đã qua đời
Rồi phải đến luân hồi tái diễn
Nghiep dương trần cứ thế hoài sao
Vậy hãy mau kịp lúc kỳ này
Kính thượng đế cho ra màn cuối
Xá đại ân tất cả một ai
Biết ăn năn thức tỉnh quay đầu
Thì còn được cứu phần thể xác
Hoặc linh hồn còn được vãng tây phương

Còn bằng không tiêu mất xác hồn
Con nghe qua tâm thấy bần chồn
Lòng não nức vui mừng khôn xiết
Được kinh truyền Thượng Đế ban cho
Thật quý báu còn hơn châu ngọc
Con nguyện hứa ngôi cao chín bệ
Đức ngọc hoàng ẩn bút đề kinh
Ba lạy này cung kính xin dâng
Hồn với xác nhập vào Phật đạo
Không lung lay cũng chẳng nản lòng
Dầu gian truân gian khổ cũng đành
Không sợ sót một ngày bỏ sót
Chí nguyện thành đến chót cuối đường
Rồi sao này diện kiến Phật đường
Thì mới biết có ta trong đó
Chớ đừng để hồn ta vất vưởng
Hoặc hay là hồn xác thấy đâu

Nghe qua kinh con rất vui mừng
Lòng hớn hở kinh này quý báu
Đầu cúi lạy như lai Phật Tổ
Ban giải ra phép hóa nhiệm màu
Cho tất cả chúng sanh nhơn loại
Được an nhàn bệnh nghiệp tiêu tan
Kinh dâng hương chí nguyện mỗi ngày
Con đánh lễ Như Lai tối thượng
Ba lạy này kính lễ tối cao
Cho thế gian kinh pháp thượng thừa
Giải bệnh nghiệp trần đời mạt pháp
Pháp lý kinh điển nghĩa lai trần
Quả nhân luật luân hồi sửa đổi
Cửa tử thần chẳng có ngày ghi
Chữ từ bi mới cứu thân mình
Tâm bác ái hoa sen là gốc
Căn bồ đề diện kiến như lai

Lời phân giải con đây đã thức
Tỉnh việc trần giấc mộng phù du
Chỉ có tu mới biết căn mình
Ngay thẳng rẽ tự ta cắt đứt
Con cúi đầu đánh lễ xin ngưng
Hương kinh thiên thơm phất mùi trần
Hào quang tỏa điển quang chiếu sáng
Khắp mười phương chiếu cố cho phần
Nguyện tất cả hãy mau kịp bước
Thiên tước bỗng lai vẫn đợi chờ.

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế
Tối Thượng Tối Cao, Cõi Thượng Giới
Ấn Bút

